

หาดเพื่อชีวิต... หาดของชีวิต

กลุ่ม Beach for Life

“ด้วย “พลัง” อันเหลือล้นของเยาวชน
Beach for life ได้ “สร้างการเปลี่ยนแปลง”
ที่กัดเซาะเข้าไปในหัวใจของคนสงขลา
ให้หันมาใส่ใจและสนใจความเป็นไป
ของหาดสมิหลา”

“เราไม่อยากทิ้งประเด็นที่เป็นเรื่องใหญ่ของเมืองสงขลา และพวกเราอุตสาหกรรม
ทำขึ้นมาแล้ว เหมือนกับที่เราสร้างมันขึ้นมาแล้ว แล้วทำไมเราถึงจะไม่เดินต่อ...”

คือคำพูดที่น้อง ๆ เยาวชนกลุ่ม Beach for Life สรุปถึงที่มาที่ไปของการทำโครงการ
นี้ต่อเป็นปีที่ 2

กอปกับ “อุดมการณ์” ของแกนนำทุกคนที่ต่างเห็นพ้องต้องกันว่า “ถ้าทำอะไร
ไม่ดี เราจะไม่ยอมหยุด เราอยากแก้ตัว อยากแก้มือ และต้องทำให้ดีกว่าเดิม”
จึงกลายเป็น “แรงผลักดัน” ให้แกนนำทุกคนมุ่งมั่นตั้งใจทำงานในปีที่ 2 อย่างเต็มที่
โดยนำ “บทเรียน” จากปีที่ 1 ที่ยังจับหลัก จับทางไม่ถูก ไม่ว่าจะเป็นเรื่ององค์ความรู้
การสื่อสาร และการสร้างการมีส่วนร่วม ที่พวกเขาทุกคนคิดตรงกันว่า “ยังไม่เกิดผลเชิง
ประจักษ์” ที่ชัดเจน

เมื่อคิดที่จะทำ...และต้องทำให้ดีกว่าเดิม...

เมื่อฝนไกล...ก็ต้องไปให้ถึง

ภาพการพังทลายของหาดสมิหลา หลายคนที่ได้พบเห็นอาจจะรู้สึกแต่ไม่สามารถเข้าไปจัดการแก้ไขปัญหาได้ แต่ในวันนี้กลับมีเยาวชนกลุ่มหนึ่งเข้ามาช่วย “ปกป้อง” หาดสมิหลาเพื่อให้หาดแห่งนี้อยู่กับคนสงขลาตลอดไป...

การรวมตัวกันในนามกลุ่ม Beach for Life ของน้องๆ โรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏ อำเภอเมือง จังหวัดสงขลาเมื่อปีที่แล้วที่สร้างผลสะท้อนในเชิงสร้างการรับรู้ และความตระหนักของเยาวชนต่อความเปลี่ยนแปลงของหาดสมิหลา ทำให้ได้ “แกนนำเยาวชน” ส่วนหนึ่งเข้ามาช่วยขับเคลื่อนงานอย่างคึกคักและมีพลัง เพื่อ “สานต่อ” งานที่พวกเขาสร้างฐานไว้ให้เกิดผลเชิงประจักษ์ การทำโครงการปีที่ 2 ทีมงานทั้งหมดปักธงอยู่ที่การประกาศ “ข้อตกลง” หรือ “กติกาทางสังคม” หรือที่เรียกว่า “ธรรมนูญพิทักษ์หาดสมิหลา ฉบับที่ 1” ซึ่งเป็นบันไดขั้นแรกของการ “ทวงคืน” หาดสมิหลาให้กลับมาเหมือนเดิม

“เป้าหมายปลายทางของเราคือให้หาดสมิหลาตั้งแต่เก้าแสงไปจนถึงแหลมสนกลับมาเหมือนเมื่อ 30 ปีก่อน” อภิศักดิ์ ทศนิ - น้านิง ประกาศเจตนารมณ์ของกลุ่มที่ยังคงชัดเจนอยู่เสมอ

ถามว่าอะไรคือ “สิ่งเรา” ให้น้านิงสนใจและกัดไม่ปล่อยกับประเด็นหาดน้านิงบอกว่า เป็นเพราะคนรอบตัวเขา 2 คนที่ทำเรื่องการปกป้องหาดและป่าสนคนแรกคือลุงของเขาเองซึ่งทำเรื่องธรรมนูญชุมชนตำบลชะแล้ ซึ่งเป็น

“เป้าหมายของ Beach for Life คือ การประกาศใช้ “ธรรมนูญหาด” เพราะการลงนามในธรรมนูญหาดจะนำไปสู่การ “ต่อรอง” กับหน่วยงานต่าง ๆ ซึ่งอาจนำไปสู่การรื้อถอนโครงสร้างแข็งได้ในที่สุด”

ธรรมนูญชุมชนฉบับแรกของประเทศไทย แต่พอประกาศใช้ธรรมนูญได้ 2 เดือน ลุงก็ถูกยิงตาย ต่อมาลุงพีระ ตันติเศรณี ก็โดนยิงอีก ตอนนั้นคิดว่าทำไมคนดีถึงไม่มีที่ยืนในสังคม (เราไม่ได้หมายความว่าเขาดีไปหมดนะ แต่ส่วนที่ดีของเขา คือเขาทำประโยชน์ให้กับคนอื่น) ทำไมคนที่ทำเรื่องดี ๆ ต้องโดนยิงตาย หมดเลย ก็คิดว่า “เราจะยอมเป็นคนดีคนหนึ่ง ถ้าโดนยิงตาย ก็ตายเพราะความดีนี่แหละ”

เมื่อฝันและความตั้งใจที่ดีที่คิดทำต่อบ้านเกิดเมืองนอนมาบรรจบกัน และเพื่อให้ฝันที่คิดไว้สำเร็จ น้อง ๆ กลุ่ม Beach for Life เริ่มได้บันไดสู่ความฝันด้วยการแตกรายละเอียดภาพใหญ่ของความฝันออกเป็นฝันเล็ก ๆ คล้าย “จิ๊กซอว์” เพื่อให้ทุกคนสามารถดีใจได้หลาย ๆ ครั้ง ดังนั้นในโครงการปีที่ 2 เป้าหมายของ Beach for Life คือ การประกาศใช้ “ธรรมนูญหาด” เพราะการลงนามในธรรมนูญหาดครั้งนี้จะนำไปสู่การ “ต่อรอง” กับหน่วยงานต่างๆ ซึ่งอาจนำไปสู่การรื้อถอนโครงสร้างแข็งได้ในที่สุด

ดังนั้นบทบาทของทีมงานในปี 2 จึงถูกแบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือ บทบาทในชมรม และบทบาทในเครือข่าย

สำหรับบทบาทในชมรมมีทีมเลขซึ่งประกอบด้วยชลธาร พุ่มเพ็ง - มด ส่วนอลิสสา บินดู๊ะ - ฝน กับภักฎิณี คงประดิษฐ์ - เนสท์ ดูแลงานด้านการออกแบบ ควบกับฝ่ายสถานที่ ขณะทีธณากร สีดำ - ชล่วย ทำงานบริการ ดูแลเรื่องอาหารเครื่องดื่ม สำหรับพรรษวุฒิ รัตนกาญจน์ - เอ้ ซึ่งเป็นรับบทบาทประธาน ดูแลภาพรวมของงานและประสานงานกับน้ำนิ่งซึ่งผันตัวเองมาเป็นที่ปรึกษาว่าต้องการให้รูปแบบเวทีเครือข่ายแต่ละที่ออกมาอย่างไร ส่วนชนินทร์ วงษ์บุตตา - เอฟ ถูกมอบหมายให้แต่งกลอนมโนราห์ เช่นเดียวกับลักษณะแสงทองสวัสดิ์ - อิง เป็นกำลังเสริมช่วยทุกฝ่าย

ส่วนการทำงานในเครือข่าย เพื่อความเท่าเทียมจะแบ่งให้ทุกคนเป็นแกนหลักในการประสานงานกับเพื่อนๆ แกนนำทั้ง 9 สถาบัน¹ โดยใช้การจัดค่าย “เยาวชนพลเมืองปกป้องหาดสมิหลา” เป็น “เครื่องมือ” หลอมรวมแกนนำจากสถาบันต่างๆ ให้มีเป้าหมายเดียวกัน นั่นคือการนำไปสู่ “ข้อตกลงร่วม” ในการขับเคลื่อนเวทีระดมความคิดเห็นของเยาวชนแต่ละสถาบัน เพื่อ “เปิดโอกาส” ให้เยาวชนได้แสดงความคิดเห็นต่อแนวทางการปกป้องพื้นที่หาดสมิหลา

¹ มหาวิทยาลัยทักษิณ, ศูนย์ฝึกอบรมเด็กและเยาวชน เขต 9 จังหวัดสงขลา, โรงเรียนมหาวชิราวุธ, โรงเรียนเทศบาล 5 (วัดหัวป้อมนอก), มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย (มทร.ศรีวิชัย) โรงเรียนวรรณวิเฉลิม, โรงเรียนแจ้งวิทยา และโรงเรียนวิชานูถูล

ทั้งนี้การทำงานจะแบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือ แกนนำกลุ่มสถาบันการศึกษาจะเป็นเจ้าภาพในการจัดเวทีระดมความคิดเห็นขึ้นในสถาบันของตนเอง โดยมีแกนนำจาก Beach for Life ทำหน้าที่ให้ความรู้และให้คำแนะนำแก่เพื่อน ๆ เครือข่ายแต่ละสถาบัน โดยรูปแบบในการจัดเวทีเครือข่าย ต้องมีองค์ประกอบของกิจกรรม คือ 1.ให้ความรู้เรื่องธรรมนูญ 2.ให้ความรู้เรื่องหาด 3.เปิดเวทีรับฟังความคิดเห็น 4.ทำกิจกรรมที่แสดงออกเชิงสัญลักษณ์ เช่น นั่งสมาธิริมหาดเป็นกิจกรรมเล็ก ๆ ที่แสดงออกว่าไม่ต้องการโครงสร้างแข็ง ซึ่งกิจกรรมสุดท้ายนี้จะเป็นการออกแบบร่วมกันของผู้เข้าร่วมเวทีแต่ละสถาบัน โดยตั้งเป้าหมายไว้ว่าน่าจะมีเด็กและเยาวชนเข้าร่วมเวทีรับฟังความคิดเห็นประมาณ 10,000 คน

เดินหน้าให้ความรู้....เก็บข้อมูล

น่านี้นั่งเล่าว่า การต่อสู้เพื่อทวงคืนหาดผืนสุดท้ายของคนสงขลา กลุ่ม Beach for Life ดำเนินงานอย่างจริงจังมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2555 เริ่มต้นจากเข้าร่วมศึกษาและทำความเข้าใจระบบนิเวศหาดสมิหลากับสงขลาฟอรั่ม เข้าร่วมโครงการขับเคลื่อนนโยบายสาธารณะ: กรณีการใช้ประโยชน์หาดทรายและการอนุรักษ์โดยคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ร่วมเป็นอาสาสมัครวัดแนวหาดเพื่อศึกษาเรื่องการเติมทรายกับเทศบาลนครสงขลา จัดกิจกรรมสร้างความรู้ความเข้าใจเรื่องระบบนิเวศให้กับเด็กและเยาวชนในชุมชนเก่าแก่อีก ฯลฯ ต่อมาเมื่อกลุ่ม Beach for Life มีโอกาสได้ศึกษารูปแบบการจัดทำธรรมนูญชุมชนที่ตำบลชะแล อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา จึงนำมาสู่แนวคิดในการจัดทำ **“ธรรมนูญอนุรักษ์หาดสมิหลาอย่างยั่งยืน”** ตลอดระยะเวลา 2 ปีที่ผ่านมา มีเพื่อน ๆ เข้าร่วมเป็นเครือข่ายแล้ว 9 สถาบัน มีผู้ใหญ่ที่เป็นนักกฎหมาย นักวิชาการ ครู อาจารย์ NGO นักการเมืองท้องถิ่น แม่ค้า ชาวประมง นักธุรกิจ ประชาชนทั่วไป พร้อมด้วยพลพรรคกลุ่มเยาวชนในเครือข่ายโครงการพลังพลเมืองเยาวชนสงขลาเข้ามาเป็นแนวร่วมอย่างต่อเนื่อง

น่านี้นั่งบอกอีกว่า สำหรับการขับเคลื่อนงานของพลเมืองเยาวชนกลุ่ม Beach for Life ปีนี้เริ่มต้นขึ้นด้วยการเดินสายชักชวนเพื่อนนักเรียน นิสิต นักศึกษาจากหลากหลายสถาบันให้มาเรียนรู้และทำความเข้าใจกับ**สภาพปัญหาการพังทลายของหาดสมิหลา** เพราะเชื่อมั่นในพลัง **“การพูดคุยแบบมีส่วนร่วม”** พวกเขาจึงเริ่มตั้งวงคุยกับเพื่อนต่างสถาบัน เพื่อรวบรวมความคิดเห็นจัดทำเป็น **ธรรมนูญเยาวชนอนุรักษ์หาดสมิหลาอย่างยั่งยืน** ซึ่งทีมงานและเครือข่ายเยาวชนใช้เวลาว่างหลังจากการเรียน **“ตั้งวง”** พูดคุยกันไม่ต่ำกว่า 50 ครั้งในการเตรียมงานและจัดทำธรรมนูญฯ พวกเขาใช้ทุกสรรพกำลังเพื่อ **“ขับเคลื่อน”** งานนี้ แม้จะเหนื่อยจะหนัก แต่คนที่ได้บทเรียนสำคัญจากเวทีนี้คือเหล่านักเคลื่อนไหวตัวน้อย ๆ นั่นเอง

“พวกเขาใช้ทุกสรรพกำลังเพื่อ “ขับเคลื่อน” งานนี้ แม้จะเหนื่อยจะหนัก แต่คนที่ได้บทเรียนสำคัญจากเวทีนี้คือเหล่านักเคลื่อนไหวตัวน้อย ๆ นั่นเอง”

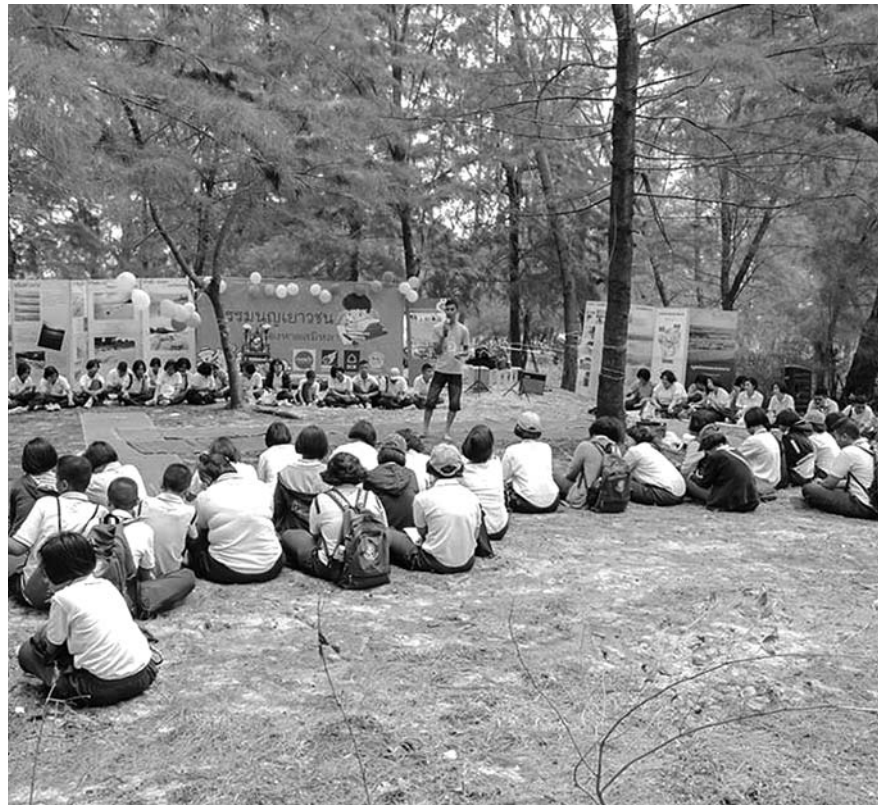

ฝนบอกว่า เธอได้เรียนรู้เรื่องการจัดการอารมณ์
ตนเองจากประสบการณ์ตรงว่า เมื่อเปิดเวทีรับฟัง
ความคิดเห็น ผู้จัดต้องมีใจที่เปิดกว้างเพื่อรับฟังให้
มากที่สุด

“โดนตั้งแต่เวทีแรกเลย ฝนเสนอความคิดเห็น
แล้วมีคนค้าน ฝนก็เถียง แล้วพวกนี้ก็ช่วยรุมจนเวทีป่วน
เกือบล่ม” ฝนเล่าถึงบทเรียนสำคัญที่พบเจอกับตัว

เวทีที่ 2 จัดร่วมกับแกนนำจากโรงเรียนเทศบาล 5
ทีม Beach for Life นำบทเรียนจากการทำงานใน
เวทีแรกมาปรับปรุงกระบวนการ โดยปรับจากการเดิน
เพื่อสัมผัสบรรยากาศจริง เป็นการบรรยายในห้อง แต่มี
เยาวชนเข้าร่วมเพียง 9 คน แกนนำทั้งหมดรู้สึกท้อที่
ทุกอย่างไม่เป็นไปตามที่หวังไว้ แม้คนจะน้อยแต่การ
แสดงออกเชิงสัญลักษณ์โดยการนั่งสมาธิบนกระสอบทราย
ริมชายหาดก็สามารถสร้างจุดสนใจให้กับผู้ที่ผ่านไปผ่านมา
ได้เป็นอย่างดี

จากเวทีที่ 2, 3 และ 4 ไปจนกระทั่งเวทีที่ 9 การจัด
กิจกรรมจะมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบไปตามกลุ่มเป้าหมาย
ในแต่ละพื้นที่ โดยเฉพาะเวทีสุดท้ายที่มหาวิทยาลัย
ทักษิณ เป็นเวทีที่ทีมงานรู้สึกสนุกมากที่สุด เพราะฟัง
ได้ความรู้จากการอบรมค่าย Young Film ซึ่งจัดโดย
มูลนิธิสยามกัมมาจล ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด
(มหาชน) ที่ใช้เกมไฟมาสร้างกระบวนการเรียนรู้เชิง
สมมติบทบาทให้คนที่จับได้ไฟไปใดต้องสวมบทบาท
เป็นคนในไฟนั้น จึงนำมาประยุกต์ใช้ในการระดม
ความคิดเห็น โดยให้ผู้เข้าร่วมจับไฟ เช่น นักการเมือง
ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นักธุรกิจ ฯลฯ
แล้วสมมุติว่าถ้าตนเองเป็นคนในไฟจะมีการปกป้อง
หาเหตุผลอย่างไร ทำให้การระดมความเห็นเป็นไป
ด้วยความสนุกสนานและได้แนวคิดใหม่ๆ ทำให้
ทีมงานรู้สึกว่าเป็นเวทีที่สมบูรณ์แบบที่สุด

จากข้อมูล...สู่ธรรมนูญภาค

ก่อนที่จะยกร่างธรรมนูญฯ ตามที่ตั้งใจไว้ ทีมงานพากันไปเรียนรู้ดูงานเรื่องกระบวนการยกร่างธรรมนูญของชุมชนที่ตำบลชะแล ซึ่งเป็นแห่งแรกที่ทำธรรมนูญชุมชน โดยที่สมาชิกในชุมชนเข้าใจอย่างลึกซึ้ง เพราะเขียนขึ้นมาจากวิถีชีวิตของเขา ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย และที่สำคัญคือสามารถปฏิบัติได้จริงในชีวิตประจำวัน ซึ่งทีมงานพากันไปทดสอบความเข้าใจของชาวบ้านด้วยการลงพื้นที่พูดคุยกับชาวบ้าน พบว่าทุกคนต่างมีความเข้าใจในธรรมนูญของชุมชนเป็นอย่างดี

“สิ่งที่ทำให้เราเชื่อว่าเขาเข้าใจจริง ๆ เพราะเราลงพื้นที่ถามทุกคน เช่น แม่ค้าขายไถ่ย่าง ปลาย่าง เขาก็รู้ เพราะเขาเป็นคนที่เสนอเอง เช่น ให้งดเหล้าบุหรี่และรักษาศีลอย่างน้อยหนึ่งข้อ ซึ่งทุกคนทำได้ เพราะเริ่มจากตนเองก่อน” ฝนเล่าถึงสิ่งที่ได้เรียนรู้ซึ่งกลายเป็น “หัวใจ” สำคัญของธรรมนูญพิทักษ์หาดสมิหลา ฉบับที่ 1

หลังจากศึกษาดูงานที่ตำบลชะแล ทีมงานได้นำข้อมูลที่ได้จากเวทีระดมความคิดเห็นของเด็กและเยาวชนทั้ง 9 สถาบันมาทบทวนพบว่า การจัดเวทีแต่ละครั้งมีจำนวนผู้เข้าร่วมเวทีมากบ้างน้อยบ้าง แต่รวมแล้วคงไม่ถึง 10,000 คนตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ จึงหาวิธีรวบรวมความคิดเห็นจากเด็กและเยาวชนในสงขลาผ่านการใช้แบบสอบถาม ซึ่งในเบื้องต้นแจกจ่ายไปยังแกนนำของแต่ละสถาบันส่วนที่เหลือทีม Beach for Life จะดำเนินการรวบรวมเพิ่มเติม

“ออกแบบสอบถามแบ่งเป็นหัวข้อดังนี้ ชื่อ-สกุล และถามว่าคุณคิดว่าปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งเกิดจากอะไร ในแบบสอบถามจะมี 2 หน้า หน้าแรกเป็นการให้ความรู้และข้อเท็จจริง ส่วนหน้าที่สองเป็นคำถามคือ 1.การกัดเซาะชายฝั่งเกิดจากอะไร 2.ในฐานะพลเมืองคุณคิดว่าจะช่วยปกป้องหาดสมิหลาอย่างไร ตามข้อเท็จจริงที่คุณได้เรียนรู้มา”

ผลจากการสำรวจพลเมืองเด็กและเยาวชนในสงขลาพบว่ามีจำนวนสูงถึง 24,000 คน ทีมงานจึงกระจายแบบสอบถามไปยังเด็กสงขลา 9 สถาบัน เพื่อให้ได้ความเห็นมากที่สุด ซึ่งผลจากแบบสอบถามพบข้อมูลมีหลากหลายรูปแบบมาก ทีมงานจึงต้องจัดการข้อมูลใหม่ โดยดึงประเด็นหลักจากแบบสอบถาม แยกตามรายโรงเรียนที่มีแกนนำรับผิดชอบ และใช้ mind map สรุปประเด็นหลัก ประเด็นรอง

“เมื่อได้ประเด็นก็นำมาแบ่งหมวดหมู่ออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่เข้าหมวดหมู่แล้ว กับกลุ่มที่ต้องคัดออก ทุกคนจึงต้องเข้ามาช่วยเช็คว่า ข้อเสนอแต่ละประเด็นที่แต่ละสถาบันการศึกษาเสนอมีอะไรบ้าง จากนั้นจึงแบ่งเป็นหมวดหมู่เพื่อนำมาใช้เป็นหัวข้อคร่าว ๆ สำหรับใช้ยกร่างเป็นธรรมนูญภาค” เนสท์เล่าถึงกระบวนการจัดการข้อมูลของทีม

“ทีมงานพากันไปเรียนรู้ดูงานเรื่องกระบวนการยกร่างธรรมนูญของชุมชนที่ตำบลชะแล ซึ่งเป็นแห่งแรกที่ทำธรรมนูญชุมชน โดยที่สมาชิกในชุมชนเข้าใจอย่างลึกซึ้ง เพราะเขียนขึ้นมาจากวิถีชีวิตของเขาเอง ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย และที่สำคัญคือสามารถปฏิบัติได้จริงในชีวิตประจำวัน”

เมื่อได้ต้นร่างที่ทำร่วมกันแล้วทีมงานยังช่วยกันขมวด ขัดเกลา เนื้อหา จาก 11 หมวดในครั้งแรก ให้กระชับจนเหลือ 5 หมวด โดยมีฝนรับไม้ต่อนำมาขัดเกลาในรอบสุดท้าย ก่อนส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิหลายท่านพิจารณาให้ความเห็น ประกอบด้วยน้ำเมธา บุญยประวิตร ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย สุขภาพตำบลชะแล้ ป้าหนู - พรรณิกา ไสตติพันธ์ ผู้อำนวยการสงขลาฟอรั่ม ฟ้าบอย - สมศักดิ์ ชูช่วยคำ นักวิชาการสงขลาฟอรั่มซึ่งเป็นพี่เลี้ยงโครงการฯ ดร.สมปรารถนา ฤทธิ์พริ้ง นักวิชาการมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ คุณสมณา จรุงโรจน์ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านนิติศาสตร์ รศ.ดร.สมบุญพร พรพิเนตพงศ์ นักวิชาการมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ อาจารย์อารยา สุขสม นักวิชาการด้านนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา คุณนิพนธ์ ภิญโญ อัยการอาวุโส และคุณสมศักดิ์ ตันติเศรษฐี นายกเทศมนตรีเทศบาลนครสงขลา

ธรรมนูญหาด...พลังร่วมของเด็กรักหาด

และเมื่อวันที่ 8 มิถุนายน 2557 เครือข่ายเยาวชนและผู้ใหญ่ได้แสดงพลังครั้งสำคัญร่วมกันผ่านกิจกรรม แลเล แลหาด The World Beach Day ครั้งที่ 4 ที่กลุ่ม Beach for Life และเพื่อนจัดขึ้น ในงานวันดังกล่าวมีการเดินขบวนของนักเรียน นิสิต นักศึกษาเพื่อแสดงพลังปกป้องหาดสมิหลา การเซ็นสัญญาข้อตกลงความร่วมมือ หรือ MOU เพื่อใช้ในการขับเคลื่อนธรรมนูญหาดระหว่างเยาวชนกับเทศบาลนครสงขลา และพิธีประกาศใช้ธรรมนูญหาดซึ่งมีประชาชนและเยาวชนจำนวนมากร่วมเป็นสักขีพยาน

วันนี้จึงกลายเป็นก้าวอย่างที่สำคัญของนักอนุรักษ์ตัวน้อย โดยสาระสำคัญที่ระบุไว้ในธรรมนูญฉบับนี้ เช่น เยาวชนมีสิทธิและหน้าที่ในการร่วมกำหนดเขตพื้นที่อนุรักษ์หาดสมิหลา บทบาทหน้าที่ของเยาวชนต่อการดูแลหาดสมิหลา และสิทธิหน้าที่ในการกำหนดและติดตามนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการฟื้นฟูอนุรักษ์หาดสมิหลา เป็นต้น ซึ่งจะดำเนินการโดย “สภาพลเมืองเยาวชน” ที่จัดตั้งขึ้นตามธรรมนูญฉบับนี้

น่านึงและฝนบอกว่า ธรรมนูญฉบับนี้จะช่วยให้มีการจัดตั้งสภาพลเมืองเยาวชนขึ้นเพื่อบริหารจัดการและขับเคลื่อนงาน โดยสมาชิกคือตัวแทนจากสถานบันการศึกษาทั้ง 9 สถาบันฯ ละ 3 - 5 คน รวมทั้งผู้ใหญ่จากหน่วยงานต่างๆ เข้ามาเป็นที่ปรึกษา ซึ่งข้อดีของการมีเพื่อนสมาชิกจากต่างสถาบันจะทำให้พวกเขาสามารถนำแนวทางที่ได้จากการประชุมไปสร้างความรู้ความเข้าใจและประสานให้เกิดการขับเคลื่อนในสถาบันที่แต่ละคนสังกัดอยู่ต่อไป

“การตัดสินใจของสภาพลเมืองฯ จะไม่ใช่วิธีการใส่สวทยกมือแบบพวกมากลากไป เพราะเรื่องหาดเป็นเรื่องละเอียดอ่อน การยกมือบนฐานความรู้ที่ไม่เพียงพอ ที่ผ่านมามีหลายหาดมามากแล้ว ถึงเวลาแล้วที่เราจะมีพื้นที่ที่มีเวลามากพอให้ทุกคนได้แสดงเหตุผลของตนเองอย่างพินิจไตร่ตรอง ให้สภาพลเมืองเยาวชนเป็นพื้นที่ที่คนสงขลาได้ใช้วิจารณ์ญานและสามัญสำนึกในการกำหนดอนาคตของหาดสมิหลาร่วมกัน”

“เหมือนยกภูเขาออกจากก้อนน้อยๆ” ทีมงานบอกด้วยความปลื้มปิติ แม้ว่าการเตรียมงานแลเล หาดที่เพิ่งจบไปจะเป็นภารกิจที่เหน็ดเหนื่อยแสนสาหัส เพราะต้องทำเองทั้งเวที นิทรรศการ การแสดง การจัดชบวน การตกแต่งสถานที่ การออกแบบงาน ออกแบบอุปกรณ์ต่างๆ งานใหญ่เสร็จสิ้นลงอย่างสวยงาม แต่ทีมงานเริ่มการขับเคลื่อน **“สภาพลเมืองเยาวชนสงขลา”** ซึ่งเป็นข้อเสนอจากเวทีระดมความคิดเห็น และแบบสอบถาม โดยคาดหวังต่อไปว่า ทำอย่างไรให้เด็กและเยาวชน 9 สถาบัน หรือเด็กสงขลา รู้สึกว่า ธรรมนูญนี้มีคุณค่าดีลัทธิ ซึ่งแอบบอกว่า จะมีวิธีส่งต่อการขับเคลื่อนธรรมนูญอย่างไร เราไม่หวังว่าคนจะทำตามทุกข้อ แต่อยากให้คนมีส่วนร่วมได้รู้เห็นในสิ่งที่เราทำ ไม่ใช่กลุ่มเรา กลุ่มเดียว

“การขับเคลื่อนธรรมนูญ ในความคิดฝนอยากให้เหมือนกับมีสภา ที่มีสมาชิกทั้ง 9 สถาบัน หมุนเวียนกันไปทำงาน รวมทั้งอยากให้สถาบันรับบางข้อ (จาก 5 หมวด 22 ข้อ) ไปขับเคลื่อนในสถาบัน สิ่งที่ยอมไม่ได้คือ ทุกอย่างจบที่ธรรมนูญ” ฝนกล่าวเสริมอย่างจริงจัง

แต่ทุกคนก็ได้รับข่าวดีจากท่านนายกเทศมนตรีนครสงขลา ที่อนุญาตให้ทีมงานใช้อาคารบริเวณป่าแหลมสนอ่อนเป็นที่ทำการ ความรู้สึกตื่นเต้นดีใจจึงปรากฏอยู่บนใบหน้าของสมาชิกทุกคน

“ก่อนจะขับเคลื่อนธรรมนูญให้เยาวชนสงขลาเข้าใจอย่างลึกซึ้ง ทีมงาน Beach for life เองก็ต้องทบทวนทำความเข้าใจเนื้อหาสาระในธรรมนูญ ให้แม่นยำและลึกซึ้งกว่านี้”

“การทำงานนี้ทำให้เรียนรู้ที่จะใส่ใจเพื่อนร่วมงาน เมื่อทำงานหรือหน้าที่ของตนเองเสร็จแล้ว ก็จะหันมาดูเพื่อนว่าทำงานเสร็จหรือยัง ถ้าไม่เสร็จก็จะเข้าไปช่วย เพราะทุกคนที่มาทำงานนี้ล้วนมีจิตใจเดียวกัน นั่นคือ “จิตใจของเยาวชนที่อยากจะปกป้องหาดสมิหลา” ด้วยกันทั้งสิ้น”

ก่อนที่จะขับเคลื่อนธรรมนูญให้เพื่อนๆ เยาวชนสงขลาเข้าใจอย่างลึกซึ้ง ทีมงาน Beach for Life เองก็ต้องทบทวนทำความเข้าใจเนื้อหาสาระในธรรมนูญฯ ให้แม่นยำ แผนงานระยะใกล้ของทีมคือ การกลับไปชิมชั้รับบรรยากาศที่ตำบลชะแล้อีกครั้งเพื่อทำความเข้าใจกับธรรมนูญให้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น พร้อมทั้งทบทวนการทำงานในปีที่ผ่านมา กับเป้าหมายที่จะก้าวต่อไป

“ไม่แน่นถ้าเราสองคนไม่อยู่ (ฝนกับน้ำนิ่ง) แล้วน้องไม่เข้าใจธรรมนูญจริง ๆ เดียวมันก็ตาย” ฝนบอกถึงจุดอ่อนของทีมที่ต้องเร่งปรับปรุง

เติบโตและเรียนรู้ไปพร้อมหาด

การเติบโตไปพร้อมๆ กับงานที่ทำเป็นสิ่งที่แกนนำทุกคนสัมผัสได้ เพราะกลุ่ม Beach for Life มักจะจัดให้เพื่อนร่วมทีมได้พูดคุย ประเมิน และสรุปบทเรียนจากการทำงานอย่างสม่ำเสมอ จนสามารถแปลงประสบการณ์จริงมาสู่การพัฒนาศักยภาพของตนเองได้อย่างเด่นชัด

และเมื่อให้แต่ละคนมองตนเองว่าเปลี่ยนแปลงอย่างไร **ขลุ่ยผู้ซึ่งขึ้นชอบงาน** บริการผู้อื่นอย่างสุดจิตสุดใจบอกว่า เขามีความสุขที่ได้ทำงานกับเพื่อนๆ รู้สึกว่าทำกิจกรรมแล้วทำให้ตนเองขยันขึ้นในทุกๆ ด้าน ส่งผลให้การเรียนดีขึ้นตามไปด้วย เพราะต้องตั้งใจเรียนในห้อง เพื่อที่จะได้เข้าใจบทเรียน แล้วเวลานอกห้องเรียนจะได้ทำกิจกรรมได้เต็มที่

ส่วนเอฟบอกว่า เขาระดือร้อนมากขึ้น ทำงานต้องเป๊ะ เพราะไม่อยากโดนพี่ๆ ว่า ในด้านการเรียนแล้วเอฟใช้เทคนิคเดียวกับขลุ่ย คือ ตั้งใจเรียนในห้อง

เนสท์เล่าว่า เธอพัฒนาทักษะการพูดได้ดีมากขึ้น โดยเฉพาะช่วงหลังที่ได้รับมอบหมายให้บรรยายช่วยพี่น้ำนิ่ง โดยส่วนตัวรู้สึกว่ามี**ความรับผิดชอบมากขึ้น และได้เรียนรู้งานหลายๆ อย่าง มีความกล้าแสดงออก กล้าพูด กล้าแสดงความคิดเห็นของตนเอง รู้จักติดต่อสื่อสารกับคนอื่นๆ ได้มากกว่าเดิม และรู้จักรับฟังผู้อื่น** เพราะงานที่ทำการจัดเวทีรับฟังความคิดเห็นจึงฝึกให้เรา **เคารพในสิทธิ ความคิดเห็นผู้อื่น** รู้จักวางแผนการทำงาน หากมีอะไรผิดพลาดเราก็ต้องรู้จักปรับแผนให้เข้ากับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น และทุกครั้งที่ทำงานเสร็จจะหาข้อผิดพลาดเพื่อแก้ไขในการทำงานครั้งต่อไป

“ความเปลี่ยนแปลงคือ พัฒนาทักษะที่เป็นประโยชน์กับตัวเองมากคือ การจัดการเวลา จากเดิมที่ไม่ค่อยแบ่งเวลา เองงานหลายๆ อย่างมาทำมั่วกันไปหมด แต่ตอนนี้จัดการเวลาได้ดีขึ้น” อิงค์เล่าถึงความเปลี่ยนแปลงของตนเอง

ขณะที่มดบอกว่า **การทำงานในครั้งนี้นำให้เธอมีความรอบคอบมากขึ้น** โดยส่วนตัวจะเป็นคนที่ทำงานเร็ว แต่มักจะขาดความรอบคอบ เมื่อทำงานนี้ทำให้เธอรอบคอบขึ้น และใส่ใจในการทำงาน แน่ใจว่าการทำงานในปีนี้อาจต้องทำงานกับเพื่อนต่างสถาบัน ความอดทนอดกลั้น ยอมรับในความคิดเห็นของเพื่อน ทำให้เธอเรียนรู้ที่จะใส่ใจเพื่อนร่วมงาน เมื่อทำงานในหน้าที่ของตนเองเสร็จแล้วก็จะหันมาดูเพื่อนว่าทำงานเสร็จหรือยัง ถ้าไม่เสร็จก็จะเข้าไปช่วย เพราะทุกคนที่มาทำงานนี้ล้วนเป็นคนที่มีความตั้งใจเดียวกันนั่นคือ **“จิตใจของเยาวชนที่อยากจะปกป้องหาดสมิหลา”** ด้วยกันทั้งสิ้น

มดทำงานฝ่ายเลขานุการ ฉะนั้น **“การจับใจความสำคัญ”** จึงเป็นสิ่งที่เธอต้องฝึกฝนและพัฒนาให้มีความชำนาญเพิ่มขึ้น การพูดคุยกับเพื่อนๆ สถาบันอื่นเป็นสิ่งที่ทำให้เธอได้ฝึกทักษะการสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างกัน การที่เราจะทำงานร่วมกับเพื่อนๆ เราต้องรู้จักพูด รู้จักวางตัว โดยเฉพาะการเข้าหาผู้ใหญ่ มดเรียนรู้ว่าการทำงานนี้เราต้องมีความที่ วิธีการพูดคุย กิริยาต่างๆ ที่เหมาะสม เพื่อเจรจาต่อรองกับผู้ใหญ่ให้เขาฟังและทำตามคำร้องขอของเรา และสุดท้ายสิ่งที่ได้เรียนรู้คือ **ไม่ควรตัดสินคนเพียงแค่ครั้งเดียวและมีอคติกับเขา** เพราะอาจจะเป็นการสร้างทิฐิในใจเราได้ บางครั้งที่เขาทำอย่างนั้น เขาอาจจะมีความเหตุผลส่วนตัวก็ได้ ฉะนั้นเราต้องเปิดใจให้กว้าง ยอมรับและทำความเข้าใจเพื่อนที่ร่วมทำงานกับเรา

ส่วนแอ้ที่รับบทหนักที่สุดในปีนี้ เพราะรับหน้าที่ต่อจากพี่น้ำนิ่ง แอ้บอกว่าที่ผ่านมาเขาได้เรียนรู้การทำงานหลายรูปแบบ ทำให้ทำงานได้หลายอย่าง สามารถพัฒนาข้อบกพร่องของตนเอง ไม่ให้เป็นจุดอ่อนของทีม รู้จักรับผิดชอบ

“ได้เรียนรู้การทำงานหลายรูปแบบ ทำให้สามารถทำงานได้หลายอย่าง สามารถพัฒนาข้อบกพร่องของตนเอง ไม่ให้เป็นจุดอ่อนของทีม รู้จักรับผิดชอบ คิดรอบคอบมากขึ้น รู้จักรับฟังและยอมรับความคิดของผู้อื่นมากขึ้น ไม่ถือทิฐิ กระตือรือร้นที่จะพัฒนาศักยภาพของตนเองอยู่เสมอ”

“ทำกิจกรรมแล้วเกรดดีขึ้น เพราะ Active ตนเอง
มากขึ้น คิดเป็นระบบ จัดการอารมณ์ได้ดี
ยอมรับฟังเหตุผล และยอมรับความจริงได้ว่า
ตนเองพลาดหรือบกพร่องตรงไหน”

รอบคอบมากขึ้น รู้จักรับฟังและยอมรับความคิดของผู้อื่นมากขึ้น ไม่ถือทิฐิ
กระตือรือร้นที่จะพัฒนาศักยภาพของตนเองอยู่เสมอ

ความเปลี่ยนแปลงของเธิ่เริ่มจากการเปลี่ยนความเชื่อเรื่องโครงสร้างแข็ง
ที่มีผลต่อการกีดเซาะชายฝั่ง จากที่ไม่เคยรับรู้เรื่องราวเหล่านี้ก็สนใจและเรียนรู้
มากขึ้น รู้สึกรว่าการทำงานเป็นการท้าทายตนเอง บางวันก็ท้อ แต่ว่าก็ยังทำอยู่
เพื่อนก็ดำไปด้วยให้กำลังใจไปด้วย แต่เพื่อนๆ ก็ให้โอกาสเสมอ เป็นความสุข
ที่ได้โอกาสจากเพื่อนๆ น้องๆ ในชมรม และได้คำแนะนำจากทุกคนในชมรม

เพื่อนๆ ในทีมเล่าเสริมว่า บางชมรมถ้ามีคนพลาดแบบอ๊ 2 - 3 ครั้งเขาไม่ให้
อยู่แล้ว เขาไม่ให้โอกาสเลย แต่สำหรับพวกเขาารู้สึกว่า ถ้าเพื่อนทำผิดพลาดคือ
บทเรียน ถ้าเขาแก้บทเรียนนี้ได้เท่ากับว่าเขาเติบโตแล้ว

“ถ้าเราไม่ให้โอกาสเขาแล้ว อนาคตใครจะอยู่ทำงานกับเรา แล้วถ้าเราไล่เขา
ออกจากชมรมของเรา ชื่อเสียงเขาก็จะปนเปื้อนไปเลย เขาจะไปอยู่กับชมรมอื่นไม่ได้
ทำให้รู้สึกว่ถ้าเราเอาเด็กที่มีศักยภาพมาพัฒนา ชมรมเราก็จะเรี็ดหรู Perfect ผลงาน
ออกมาดี แล้วเด็กที่แย่ๆ ละ ทำไมเราไม่คิดทำให้เขาได้มีโอกาสพัฒนาขึ้นมาบ้าง”

เรียน..เล่น..ทำกิจกรรมได้...ไม่กวนกัน

ดังนั้นสมาชิกของชมรม Beach for Life จึงเป็นคนที่แค่อยากอยู่ด้วยกัน
เท่านั้น ไม่ต้องเก่ง แต่ต้องจริงใจ และทำงานจริงโดยไม่จำกัดจำนวน คนจะมาก
หรือน้อยก็ได้ ไม่มีการไล่ออก ไม่คัดออก ขึ้นอยู่กับการตัดสินใจของแต่ละคน
ปัจจุบันสมาชิกของชมรมเหลือ 18 คน หลังจากที่มีคนลาออก 3 คน เพราะ
ที่บ้านไม่ยอมให้ทำกิจกรรม

แต่สำหรับสมาชิกที่คงอยู่ มีทั้งกลุ่มที่ผู้ปกครองเห็นด้วยที่ทำกิจกรรม และกลุ่ม
ที่ผู้ปกครองไม่ใคร่จะเห็นด้วยที่ลูกทำกิจกรรม เพราะความห่วงใยลูกหลานทั้งเรื่อง
การเรียนและอื่น ๆ อย่างไรก็ตามทีมงานทุกคนยืนยันว่ การทำกิจกรรมไม่ได้ส่งผล
ต่อการเรียน หากมีการจัดการเวลาให้ถูกต้อง เด็กและเยาวชนที่ไม่ทำกิจกรรม
แล้วอ้างว่ ทำให้การเรียนเสีย ทีมงานต่างส่ายหน้าไม่เห็นด้วยกับเหตุผลดังกล่าว

“อ้างว่าไม่มาทำกิจกรรมเพราะไม่มีเวลา เพราะทำให้เกรดตกนั้นไม่จริงเลย แต่เป็นเพราะเขาไม่ยอมรับตัวเองมากกว่า” ฝนแลกเปลี่ยนในประเด็นนี้ ซึ่งขลุ่ยสมทบว่า “ชี้แจงเองแล้วมาอ้างว่าทำกิจกรรมแล้วเกรดตก”

ขณะที่ไอซึ่งเป็นคนที่ผ่านประสบการณ์การปรับตัวเรื่องการจัดการเวลาแล้วว่า ช่วงแรกที่ทำกิจกรรมยอมรับว่า เกรดตก แต่เราปรับตัวด้วยการลองทบทวนตัวเองว่า ที่เราทำเราได้เรียนรู้อะไรบ้าง และเราสามารถปรับใช้ความรู้บางอย่างในการทำงานชมรมได้อย่างไร เช่น เวลาชมรมจะทำงานจะมีการวางแผนปฏิบัติงานว่า เดือนนี้ทำอะไร เราก็นำมาปรับใช้โดยวางแผนปฏิบัติงานของตัวเองว่า จะสอบเมื่อไร จะส่งงานเมื่อไร การเรียนเลยดีขึ้น

น้ำนึ่งเสริมว่า ถ้าเราจัดปฏิทินตัวเองจะรู้เลยว่า เวลานอนจะน้อยกว่าเวลาเล่น Facebook แล้วเวลานั่งพูดไม้กับเพื่อนจะมากกว่าเวลาทำกิจกรรมและเวลาเรียนหนังสืออีก

อย่างไรก็ตาม ทีมงานยืนยันว่า ตลอดเวลาที่ทำกิจกรรม Beach for Life ไม่เคยเอาเวลาเรียนมาทำกิจกรรม เวลาเรียนทุกคนก็เรียนเต็มที่ เสาร์อาทิตย์ก็เรียนพิเศษเหมือนเพื่อน ๆ ทั่วไป ตอนเย็นว่าง ๆ จึงค่อยมาทำกิจกรรม หรือแม้กระทั่งวันหยุดก็จะถามกันก่อนว่า เพื่อน ๆ สะดวกไหม แล้วถ้ามีเหตุการณ์สำคัญจริง ๆ ที่ต้องลาเรียน ทุกคนก็ตามการบ้าน ตามงานที่ครูสั่งเอง ซึ่งก็ยืนยันด้วยผลเชิงประจักษ์ที่ทุกคนต่างบอกว่า **“ทำกิจกรรมแล้วเกรดดีขึ้น เพราะ Active ตนเองมากขึ้น คิดเป็นระบบ จัดการอารมณ์ได้ดี ยอมรับฟังเหตุผล และยอมรับความจริงได้ว่า ตนเองพลาด หรือบกพร่องตรงไหน”**

เชื่องร้อยและสานต่อ...งานเพื่อคนรักหาด

การทำงานที่มีความสัมพันธ์เป็นฐาน **“เชื่องร้อย”** ระหว่างพี่กับน้อง ทำให้การขับเคลื่อนงานของ Beach for Life ไม่สะดุด เพราะในขณะที่จะสิ้นสุดการทำโครงการ ทุกคนกำลังจัดวางบทบาทใหม่เพื่อพัฒนาศักยภาพของตนเอง เช่น พี่หน้าขลุ่ยจะขยับมาทำงานการเงิน เพื่อฝึกฝนความละเอียดรอบคอบ ส่วนมดยังคงฝึกงานเอกสารให้เชี่ยวชาญยิ่งขึ้น ขณะที่เนสท์ถูกวางตัวให้เป็นประธานคนใหม่ ซึ่งเจ้าตัวก็ยอมรับถ้าทุกคนมอบหมาย เธอก็พร้อมและตั้งใจพัฒนาตนเองให้เป็นวิทยากรที่เก่งขึ้นเรื่อย ๆ

ส่วนเอฟซึ่งหลังจากสำเร็จการศึกษาลงมโนราห์ให้เพื่อน ๆ ได้ตะลึงบนเวทีแลเล แลหาดบอกว่า อยากทำงานถอดเทปเพื่อฝึกฝนทักษะด้านการจัดการข้อมูล สำหรับไอซึ่งผ่านประสบการณ์การเป็นประธานในปีนั้นบอกว่า คงขึ้นมาเป็นที่ปรึกษาให้กับน้อง ๆ และฝึกทำหน้าที่ประสานสัมพันธ์ให้เด็กและเยาวชนต่อไป

ส่วนอีกคนแม้จะยังตัดสินใจไม่ได้ว่าจะทำอะไร แต่เธอก็ยืนยันว่าจะทำงานกับชมรมต่อไป ขณะที่ตำรวจบอกว่าอยากแก้มือในบทบาทของพิธีกร เพราะเชื่อมั่นว่าตนเองยังสามารถพัฒนาได้อีก ส่วนน้ำนิ่งและฝนซึ่งกำลังจะก้าวสู่ร่วมมหาวิทยาลัยจะยังคงขับเคลื่อนงานกับน้องๆ ต่อไป

“จริงๆ ตอนนั้นก็เคืองเหมือนตอนตั้งหลักโครงการปี 1 พอจะขึ้นปี 2 ก็ไม่รู้จะทำอะไรต่อดี แต่โชคดีที่เรามีธรรมนูญที่จะต้องขับเคลื่อน จึงไม่เคืองมากเท่าไร เดียวต้องมานั่งคิดรายละเอียดกันต่อ แต่มีแผนคร่าวๆ ไปถึงปีที่ 7 แล้วคือ ปี 1 สร้างกระบวนการมีส่วนร่วมของคน ปี 2 ทำเรื่องธรรมนูญฯ ปี 3 - 4 ขับเคลื่อนธรรมนูญให้ได้ แต่ปีที่ 3 จะเป็นระดับพลเมืองเยาวชนก่อน และจะทำสิ่งที่เรียกว่า สภาพพลเมืองเยาวชนสงขลาขึ้นมาให้ได้ ส่วนปีที่ 4 จะสร้างการมีส่วนร่วมกับหน่วยงาน ประชาชนที่มีส่วนได้ส่วนเสียเรื่องหาด ปี 5 ทำเรื่องการประเมินผลกระทบของธรรมนูญ ตอนนี้อยู่คิดค่าไม่ออก แต่ไม่ใช่ HIA ซึ่งเป็นการประเมินสุขภาพสังคม อาจเป็น YIA ปี 6 เป็นการนำบทเรียนจากการประเมินมาปรับปรุงแก้ไข โดยปีนี้อาจมีการทำธรรมนูญฉบับที่ 2 ส่วนปี 7 ก็ขับเคลื่อนธรรมนูญฉบับที่ 2 แต่ในปีนี้พวกเราคาดหวังว่าหาดสมิหลาจะกลับมาเป็นเหมือนเดิมแล้ว” น้ำนิ่งร้ายฝันส่งท้าย

ด้วย “พลัง” อันเหลือล้นของเยาวชน Beach for Life ได้ “สร้างการเปลี่ยนแปลง” ที่กัดเซาะเข้าไปในหัวใจของคนสงขลา ให้หันมาใส่ใจและสนใจความเป็นไปของหาดสมิหลา แม้เป้าหมายจะมีความคืบหน้าไปทีละน้อยในปีแรกหรือเป็นก้าวกระโดดที่ยิ่งใหญ่ในปีที่ 2

วันนี้หาดสมิหลาอาจจะยังไม่สามารถกลับไปเหมือนเดิมเช่นในอดีต... แต่ผลของการทำงานได้สร้างให้ว่าที่นักอนุรักษ์เหล่านี้เกิดการเรียนรู้ เกิดทักษะทั้งเรื่องการคิดวิเคราะห์ การจัดการตนเองทั้งภายในและภายนอกตามภารกิจของวัย มีสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่นบนฐานของการเข้าใจตนเอง เคารพผู้อื่น การแสดงออกซึ่งความรับผิดชอบต่อสังคมผ่านโครงการที่ทำอยู่ สะท้อนจิตสำนึกความเป็นพลเมืองที่พร้อมจะขับเคลื่อนบ้านเมืองให้เจริญบนวิถีของความสุขสงบ และงดงามต่อไป

โรงเรียนมหาวชิราวุธ
โครงการพลังเยาวชนจัดการชุมชนเรียนรู้ภาคสมิหลา
กลุ่ม Beach For life

สมาชิกประกอบด้วย :

นายพุดิพงศ์ เพชรรัตน์

นางสาวชลธาร พุ่มเพ็ง

นางสาวธิดิสุตา เอี้ยวเหล็ก

นายพรพรหม รัตนกาญจน์

นายอนากร สีดำ

ที่ปรึกษาโครงการ :

क्रमณีนุช คุปกุลกานท์